

[Trafikministeren]

jernbane og vej, kan trafikministeren give vejmyndighed eller jernbanestyrelse et påbud. Ministeren skal da anvise midler hertil inden for eget ressortområde og kan ikke pålægge en kommune at medvirke økonomisk hertil.

Den aktuelle baggrund for det foreliggende spørgsmål er den tragiske dødsulykke den 29. maj i år i overkørslen på Boltinggårdvej i Ringe Kommune. Denne overkørsel har haft både DSB's og kommunens bevågenhed, og DSB og Ringe Kommune har da også i fællesskab fremsendt et skitseprojekt for sikring af overkørslen til Vejdirektoratet. Udgiftsfordelingen var den ovenfor nævnte, hvor DSB skulle finansiere halvboommene og kommunen vejudvidelsen.

Vejdirektoratet krævede imidlertid etablering af en længeprofilregulering, som ville koste ca. 550.000 kr. Ringe Kommune afviste efterfølgende at finansiere længeprofilen. Vejdirektoratet foranledigede herefter, at DSB kunne acceptere at dele udgifterne med kommunen.

I brev af 13. august 1992 meddelte Ringe Kommune imidlertid DSB, at man ikke ønskede at deltage i den delte finansiering af længeprofilen. Herefter stillede DSB sikringen med halvboomme i bero.

De tilbagevendende uheld og den seneste dødsulykke i overkørslen på Boltinggårdvej har bevirket, at jeg nu har anmodet DSB og Vejdirektoratet om, at der i samarbejde med kommunen snarest findes en sikkerhedsmæssigt forsvarlig løsning, idet jeg forudsætter, at der findes en finansieringsløsning mellem de involverede parter – herunder kommunen – nu.

Spm. nr. S 1681

Til indenrigsministeren (15/7 94) af:

Erling Christensen (S):

»Vil ministeren oplyse, om de medlemmer af Fyns Amtsråd, der nu betaler de måske ulovligt modtagne diæter tilbage, herefter habilitetsmæssigt vil kunne være med til at bestemme, hvorledes sagen videre skal forløbe for de medlemmer, der ikke gennem en formue har penge til rådighed til tilbagebetaling?«

Begrundelse

Gennem oplysninger i pressen fra den såkaldt uvildige advokatundersøgelse synes det

ikke for spørgeren klart oplyst, hvor mange og hvilke diæter der skulle være modtaget ulovligt, ligesom det også er svært at vurdere, om en udvalgsnæstformand ikke også er berettiget til at modtage diæter, når han skal fungere som formand i formandens fravær for at passe medlemskabet af Folketinget. Ud fra en lighedsbetragtning og rent demokratiske betragtninger synes spørgeren, denne sag har taget en vending, der nødvendiggør ministerens direkte involvering i sagens løsning særlig for at undgå, at tilfældige personlige formueforhold skal afgøre habilitetsforhold i et demokratisk valgt amtsråd.

Svar (21/7 94):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Reglerne om inhabilitet for den, der virker inden for den offentlige forvaltning, findes i kapital 2 i forvaltningsloven (lov nr. 571 af 19. december 1985 med senere ændringer). Reglerne er udtryk for en lovfæstelse af den forinden lovens tilblivelse udviklede almindelige grundsætning om personlig, special inhabilitet, hvorefter den, der har en direkte og individuel, personlig eller økonomisk interesse i en foreliggende sags udfald, ikke bør medvirke ved behandlingen af den pågældende sag. Denne grundsætning er blevet videreudviklet og præciseret, navnlig gennem Folketingets Ombudsmands praksis.

Efter forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 1, er den, der virker inden for den offentlige forvaltning, inhabil i forhold til en bestemt sag, bl.a. hvis »vedkommende selv har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald«. I det omfang der er anledning til for amtsrådet at tage stilling til, om medlemmer af amtsrådet skal tilbagebetale diæter og/eller erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, vil de pågældende medlemmer som følge af denne regel som udgangspunkt være afskåret fra at deltage i sagens behandling.

Derimod kan et amtsrådsmedlem, der enten har anerkendt forpligtelsen til tilbagebetaling eller har betalt beløb, der er udbetalt i strid med gældende regler, ikke som udgangspunkt anses for inhabilt ved en eventuel behandling i amtsrådet af tilbagesøgningsspørgsmålet, idet medlemmet i så fald ikke (længere) vil have en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald, jf. forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 1.